

kunde blive udsatte for. Naar der ikke fra Dyrighedsmagtens Side er nogen Betænk-
 lighed med Hensyn til Ulemperne for dens Ved-
 kommende, saa kan man, efter min Mening,
 ganske trygt overlade Ansøgerne selv forud at
 afgjøre, om de ville finde sig i Følgerne af at
 forlange disse Erklæringer meddeelte, eller om
 de ville undlade dette. Da den høitærede Mi-
 nister fremsatte Hensynet til de Paagældende
 som en Hovedindvending, saa troer jeg, at
 de Medlemmer af Thinget, der i øvrigt kunde
 være tilbøjelige til at stemme for Loven, ville
 finde, at denne Hovedindvending dog ingen-
 lunde er af en saadan Bægt og Betydning, at
 den skulde kunne afholde dem derfra. De al-
 mindelige Grunde, der under nærværende Sags
 Behandling ere fremkomne imod den, ere alle-
 rede tidligere saa ofte fremsatte og atter imøde-
 gaaede, at jeg ikke skal komme tilbage til at
 imødegaae dem paany; jeg kan ganske henholde
 mig til den tidligere Imødegaaelse af disse
 Indvendinger. Der er blot et Par Punk-
 ter i den høitærede Ministers Foredrag,
 i Anledning af hvilke jeg skal tillade
 mig et Par Bemærkninger. Han fremhævede
 nemlig som ubehagelige Følger, denne Medde-
 lelse af Erklæringer kunde have for Dyrighe-
 derne, at de f. Ex. derfor kunde blive angreb-
 ne i Pressen; men jeg vil tillade mig at spør-
 ge, om ikke vedkommende Dyrigheder under det
 nærværende System ere udsatte for Angreb, og
 om de ikke under de nu bestaaende Forhold
 kunne angribes igjennem Pressen. Man kan
 vel ikke nu sige om en Dyrighed, at den har
 afgivet en urigtig Erklæring; men man kan
 sige, man er dog ikke vis paa, hvorledes denne
 Erklæring er afgiven, og om den har været
 rigtig; thi da vedkommende Ministerium, kan
 man sige, har afflaet den eller den Ansøgning,
 uagtet de Attester og Erklæringer, som vedkom-
 mende Ansøgere havde Leilighed til at gøre sig
 bekjendte med, vare stærkt anbefalende, saa er der
 dog nogen Sandsynlighed for, at vedkommende
 Dyrighed i sin Erklæring maa være gaaet An-
 søgeren imod. Nu kan det være, at det er
 urigtigt, men det er dog en stor Ubehagelighed
 for en Dyrighedsperson, der ikke har fortjent
 det, at han skal være udsat for en saadan

Mistanke paa Grund af Hemmeligholdelsen.
 Efterat denne Sag har været til 1ste Behand-
 ling her i Thinget, og de Forhandlinger, som
 her fandt Sted, ere komne til Offentlighedens
 Kundskab, har en Mand henvendt sig til mig
 og oplyst mig om, at han tilligemed en anden
 Mand fra samme Commune havde ansøgt om
 Bevilling til en og samme Næringsdrift, og
 at hans Ansøgning var meget stærkt anbefalet
 af Sogneforstanderskabet, men dette havde mod-
 sat sig den anden Ansøgning af lignende Be-
 skaffenhed, og desuagtet blev hans Medconcur-
 rents Ansøgning bevilget og hans afflaet
 (Hør!). Den ærede Indenrigsminister kom ind
 paa dette Spørgsmaal ved denne Sags første
 Behandling, og han ansøgte, at naar man i
 Næringsbevillinger gif inod Communalbestyr-
 relsens Anbefaling, saa var det af Hensyn til
 Kjøbstæderne; men jeg maa tillade mig at gøre
 opmærksom paa, at i dette Tilfælde kan det
 ikke have været Hensynet til Kjøbstæderne, der
 gjorde, at den, der ikke var anbefalet af Sog-
 neforstanderskabet, erholdt en Bevilling, som
 negtedes den, der var anbefalet. Da jeg
 spurgte Manden, om han ikke kunde tænke sig
 nogen Grund, hvorfor Ansøgningen var af-
 flaaet, saa svarede han, at han ikke kunde vide
 nogen bestemt Grund, men naar han skulde
 sige, hvad det Gnefte var, der for ham per-
 sonlig stillede sig som Grund dertil, saa maatte
 det være det, at hans Medconcurrent havde
 ladet sin Ansøgning skrive af en af Dyrighe-
 dens Contoirbetjente, hvilket han derimod ikke
 havde gjort. Er det ikke ubehageligt for en
 Embedsmand, saaledes at være udsat for, at
 man skulde tænke sig en saadan Grund til hans
 Handlemaade? Jeg kan ikke Andet end ansee
 det for meget ubehageligt. Det er tilvisse ikke
 sjældent, at Dyrighedscontoirbetjentene have ikke
 saa Indtægter ved at skrive saadanne Ansø-
 gninger for Folk, og jeg veed bestemt, at Man-
 ge staae i den Troe, at naar en Ansøgning
 er afflaet, og de ville indgive en ny, saa kunne
 de ikke vente, at den skal blive bevilget, uden
 at de lade vedkommende Contoirbetjente hos
 Dyrigheden skrive den; dette er en Dpfattel-
 sesmaade, som paa mange Steder er alminde-
 lig hos Almuen.